Ankenævnet for Forsikring

Den 24. september 2014 blev i sag nr. 85856:

xxxxxx xxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxx xxx
xxxx xxxxxxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstagerne har Hjemforsikring i Topdanmark Forsikring A/S. De klager ved deres advokat over størrelsen af den erstatning for smykker, som selskabet har udbetalt i forbindelse med et anmeldt indbrudstyveri den 19/7 2013.

Klagerne har anmeldt tyveri af først og fremmest smykker for 377.858 kr. Selskabet har udbetalt 13.500 kr. med fradrag af selvrisiko. Selskabet har afvist yderligere erstatning med henvisning til, at klagernes dokumentation for erstatningskravet er utilstrækkelig..

Det fremgår af sagen, at klagerne tegnede forsikringen med ikrafttrædelse pr. 24/6 2013. Forsikringssummen var 543.000 kr., og særlige private værdigenstande var dækket med indtil 220.000 kr.

I klagen til nævnet af 25/2 2014 har advokaten krævet erstatning for smykkerne med 220.000 kr. og har til støtte for kravet anført:

> "Med virkning fra 24. juni 2013 tegnede de en indboforsikring hos Topdanmark Forsikring A/S med en forsikringssum på kr. 543.000 og dækning for særlige private værdigenstande for indtil kr. 220.000. Den relativt store andel af særlige værdigenstande skyldes, at familien var i besiddelse af en hel del guldsmykker mv. De blev af forsikringsselskabet tilrådet at tage fotos af disse smykker, hvilket også skete, se nedenfor.
>
> Den 19. juli 2013 konstaterede … [fru forsikringstager], at der havde været indbrud i deres lejlighed, samt at de fleste af guldsmykkerne var blevet stjålet. Tyveriet blev straks anmeldt til

politiet, som optog rapport og udarbejdede en fortegnelse over de stjålne genstande. Rapporten og fortegnelsen vedlægges.

Endvidere blev der indgivet anmeldelse til Topdanmark, hvor der tillige blev udarbejdet en fortegnelse over de stjålne smykker. Denne 'selvbetjeningsbekræftelse' til et samlet beløb på kr. 377.858 vedlægges.

Ved beskrivelse af 2. oktober 2013 (vedlagt) traf Topdanmark den afgørelse, at der ikke ville blive ydet fuld dækning. Der blev i stedet anerkendt et beløb på kr. 13.500 med fradrag af selvrisiko på kr. 1.792.

Grunden til, at der ikke ville blive ydet fuld dækning, var 'mistanke om forsikringssvindel'. Det blev gjort gældende, at det ikke var sandsynliggjort, at forsikringstagerne havde været i besiddelse af de anmeldte effekter.

Endvidere undrede selskabet sig over, at forsikringen blev tegnet på en skæv dato (SIC!), og selskabet fandt det 'besynderligt', at værdien oversteg den tegnede sum for særligt værdifuldt indbo.

I forbindelse med, at … [hr. forsikringstager] foreviste en kvittering for køb af guld, som hans bror, …, havde købt i Dubai, 'undrede' selskabet sig over, at … [hr. forsikringstager] havde råd til at købe for ca. kr. 230.000, hvoraf kr. 125.000 blev betalt kontant, mens resten blev byttet med gammelt guld.

Undertegnede har herefter ved brev af 29. november 2013 fastholdt kravet og medsendt en række bilag og fotos til dokumentation. Brev med bilag vedlægges.

Årsagen til, at parret rådede over et relativt højt beløb i kontanter, er, at de efter hjemlandets tradition havde modtaget betydelige pengebeløb til deres bryllup.

Endvidere har guld altid været en interesse i deres familie, ligesom deres familie har handlet med guld og har et vist fagkundskab inden for området.

Topdanmark opretholdt imidlertid afvisningen i sit brev af 20. december 2013 (vedlagt).

Det anføres yderligere, at forsikringen kun dækker 'lovlige interesser'. Det vides ikke, hvad der menes med denne henvisning.

På min forespørgsel af 7. januar 2014 (vedlagt) har selskabet den 16. januar 2014 imidlertid oplyst, at det ikke gøres gældende, at der ikke har været indbrud i lejligheden.

Det fastholdes, at der intet grundlag er for selskabets mistanke om forsikringssvindel, og det er helt urimeligt at fremsætte beskyldninger om et strafbart forhold for at undgå dækning. Det er gennem de fremlagte fotos samt kvitteringen fra Dubai dokumenteret, at ægtefællerne har ejet de omhandlede guldsmykker, og begge ægtefæller har i øvrigt haft midler af en sådan størrelse, at de ikke har haft behov for at begå bedrageri. Det er tillige svært at få øje på, hvordan man skulle kunne lukrere på et indbrudstyveri, som ægtefællerne naturligvis ingen indflydelse har haft på.

Det forhold, at værdien af smykkerne overstiger forsikringssummen for særligt værdifuldt indbo, er næppe usædvanligt (men temmelig ærgerligt), hvorimod det er vanskeligt at få øje

på, at dette i sig selv skulle indikere, at der er foretaget forsøg på forsikringssvindel. Dækningen opfattes i øvrigt som en første risikodækning.

At forsikringen er trådt i kraft på en 'skæv dato', er heller ikke et indicium for svindel. Det er snarere et spørgsmål om, hvornår en forsikringstager får taget sig sammen til at få tegnet den nødvendige forsikring."

Selskabet har over for nævnet i brev af 30/4 2014 fastholdt sin afgørelse og har til støtte herfor anført:

"**Sådan har vi behandlet sagen**
Den 29. juli 2013 anmelder klager til selskabet, at der har været indbrud i deres hjem og at de har fået stjålet en del smykker. Det er således ikke korrekt som anført af klagerne, at de skulle have foretaget anmeldelse til Topdanmark den førtskommende mandag efter tyveriet, hvilket er den 22. juli.

Klager bliver bedt om at sende en opgørelse over deres krav, og denne opgørelse, som er på mere end 300.000 kr., modtager vi den 3. august.

Beløbets størrelse sammenholdt med det faktum, at forsikringen først er trådt i kraft 3 uger før tyveriet, gør, at vi beder vores skadeinspektør … om at efterforske sagen nærmere. Vi vedlægger kopi af skadeinspektørens rapport, hvortil vi henviser, bilag …

På baggrund af skadeinspektørens rapport kunne vi anerkende en erstatning på 13.500 kr., som vi herefter udbetalte med fradrag af selvrisiko 1.792 kr., jf. selskabets brev fra den 2. oktober 2013, klagers bilag.

Klagernes advokat har efterfølgende fået tilsendt kopi af sagens akter og har fastholdt klagernes krav.

Topdanmark har fastholdt afgørelsen såvel ved brev fra den 20. december 2013 som ved brev fra den 16. januar 2014.

Sådan dækker forsikringen
Forsikringen dækker blandt andet forsikringsbegivenheden indbrud.

Dækningen af særlige private værdigenstande er dog maksimeret pr. skade, sædvanligvis til 15 % af forsikringssummen, jf. vilkårenes pkt. 16F. I klagernes tilfælde er beløbet forhøjet til 220.000 kr.

Særlige private værdigenstande er i vilkårene defineret som 'Mønt - og frimærkesamlinger, lomme- og armbåndsure, smykker, ædelstene, perler samt ting af guld, platin eller sølv'.

Klagerne skal dokumentere deres krav

Som kravstillere påhviler det klagerne selv at dokumentere eller sandsynliggøre, at der er sket en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed. Dette er gældende forsikringsret.

Derudover skal klagerne dokumentere eller sandsynliggøre deres krav. Dette fremgår såvel af gældende forsikringsret som af forsikringsvilkårene. Klagerne skal således dokumentere

eller sandsynliggøre hvilken værdi det stjålne har samt at de har været retmæssige ejere af de stjålne ting.

Hvis klagerne ikke kan løfte denne bevisbyrde kan vi enten helt afvise kravet eller fastsætte erstatningen efter et skøn, jf. forsikringsvilkårenes pkt. 17E.

Forsikringsbegivenheden er sandsynliggjort
Som det fremgår af sagen, jf. blandt andet selskabets brev fra den 16. januar 2014 har vi anerkendt selve forsikringsbegivenheden. Vi har således accepteret at lægge til grund, at klagerne har været udsat for indbrud den 19. juli 2013.

Klagerne har ikke sandsynliggjort deres krav
Klagerne har opgjort deres erstatningskrav til 377.858 kr. Beløbet fremkommer på følgende måde:

1. Smykker og ure:
a. Smykker/guld købt i Dubai for dhs 147.936, svarende til 330.646 kr. (kurs 223,51).
b. 2 stk vielsesringe, krav 6.800 kr.
c. Et sæt m. mønstre, 21 kt. Krav 30.000 kr.
d. En flad kongekæde, 18 kt., krav 33.280 kr.
e. Kongearmbånd, krav 13.568 kr.
f. Smykker, blandet krav 3.200 kr.
g. D & G ur, dame 3,5 år gml. krav 2.000 kr.
h. Dameur, Gusse, krav 2.400 kr.
i. Herreur, Calvin Klein, krav 2.800 kr.

2. Parfume
a. Dior, krav 540 kr.
b. Burberry, krav 630 kr.

3. Elektronik
a. Bærbar pc, 4 - 5 år gml., krav 3.600 kr.
b. Tv mrk. Samsung, 3,5 år gml., krav 5.000 kr.

Ad 1, Smykker og ure.
Indledningsvis gør vi opmærksom på, at erstatningen for smykker og ure højst kan udgøre 220.000 kr.

Klager har fremlagt diverse fotos af smykkerne. Fotos alene dokumenterer imidlertid hverken ægthed eller karat, og fotos alene er derfor ikke tilstrækkeligt til at dokumentere et krav på flere hundrede tusinde kroner.

Ifølge klagerne er alle deres kvitteringer bortkommet i forbindelse med en flytning.

Specielt ad la. Klagerne har fremlagt en kvittering på køb af smykker i Dubai den 5. juli 2013 for 147.936 dhs, jf. vedlagte bilag. Som det fremgår af skadeinspektørens rapport er købet — ifølge klagerne - ikke foretaget af klagerne selv men af en bror. Klagerne skulle have betalt 125.000 kr. kontant samt noget gammelt guld til broren. Hvorledes broren har betalt for smykkerne i Dubai er ikke oplyst. Der er ingen dokumentation for disse transaktioner, og der er heller ingen dokumentation for indførslen til Danmark.

Klagers erstatningskrav for dette punkt alene udgør 330.646 kr. Med et erstatningskrav af denne størrelse mener vi, at vi kan stille visse krav til dokumentationen såvel for retmæssigt ejerskab som for værdien.

På det foreliggende grundlag mener vi ikke, at klagerne har løftet bevisbyrden i forhold til dette punkt (1a), og vi afviser derfor kravet fuldt ud.

Specielt ad lb. Vielsesringene skulle være købt for 8.500 kr. i Stockholm medio 2012, det vil sige kun et år forud for tyveriet.

Den eneste dokumentation, som klagerne har fremlagt er et foto. Dette dokumenterer imidlertid ikke værdien, og vi må derfor - på det foreliggende grundlag - afvise kravet. Da købet imidlertid er sket kun et år forud for tyveriet må det være muligt for klagerne at fremskaffe en kopi af købskvitteringen. Hvis vi modtager denne, vil vi vurdere kravet på ny.

Specielt ad 1c. Klagerne oplyser, at sættet er købt i udlandet og at det skulle være i 21 kt. Klagers krav er på 30.000 kr.

Klagerne har ingen dokumentation for kravet bortset fra foto. Dette dokumenterer imidlertid hverken ægthed eller karat, og vi kan derfor ikke alene ud fra et foto anerkende et krav på 30.000 kr.

Specielt ad 1d og 1 e. Ifølge klagerne er såvel kongekæde som kongearmbånd i 18 kt dansk guld. Smykkerne skulle være købt privat for henholdsvis 33.280 kr. og 13.568 kr.

Klagerne har ikke fremlagt anden dokumentation end nogen fotos. Disse dokumenterer imidlertid hverken ægthed eller karat, og vi kan derfor ikke anerkende kravet. Hvis vi modtager yderligere dokumentation fx i form af overdragelseserklæringer, vil vi tage kravet op til fornyet overvejelse.

Specielt ad 1f, 1g, 1 h og 1i. Klager har fremsat et udokumenteret erstatningskrav på i alt 10.400 kr., og vi har skønsmæssigt erstattet 10.000 kr. Vi kan ikke anerkende yderligere.

Ad 2, Parfume.
Kravet er udokumenteret, og da parfumerne er taget i brug har vi fastsat en skønsmæssig erstatning på 500 kr.

Ad 3, Elektronik.
Kravet er fuldstændig udokumenteret, og selskabet har derfor fastsat erstatningen skønsmæssigt til i alt 3.000 kr. I den skønsmæssige erstatning er der taget højde for, at effekterne angivelig skulle være henholdsvis 4 - 5 og 3,5 år gamle, hvorfor der kan foretages fradrag for værdiforringelse.

På det foreliggende grundlag kan vi ikke tilbyde at udbetale yderligere i erstatning. Som det fremgår af denne redegørelse er vi imidlertid indstillet på at tage sagen op til fornyet overvejelse, hvis vi modtager yderligere dokumentation.
Klagernes advokat er i sin redegørelse til Ankenævnet fremkommet med diverse bemærkninger i relation til selskabets undersøgelser i sagen. Vi henviser i den forbindelse til skadeinspektørens rapport og har derudover følgende kommentarer.

Advokaten anfører, at det forhold at forsikringen er indtegnet på en såkaldt skæv dato, ikke er et indicium for svindel. Det er principielt korrekt. Det er imidlertid selskabets erfaring, at

frekvensen af forsikringssvindel er hyppigere hos kunder, hvor indtegningen er sket på en skæv dato end hos andre kunder.

Det er endvidere vores erfaring, at frekvensen af forsikringssvindel er hyppigere i skader, som anmeldes sket kort efter forsikringens ikrafttræden, end i sager hvor skaderne først sker på et senere tidspunkt.

Den aktuelle police er indtegnet i selskabet 24. juni 2013, og skaden er sket 19. juli, det vil sige kun 25 dage efter at forsikringen er trådt i kraft.

Vi forstår godt, at det kan være ubehageligt at blive mistænkt for forsikringssvindel. Realiteten er imidlertid, at der foregår forsikringssvindel. Vi har - helt i overensstemmelse med regler udstukket af Forsikring & Pension oplyst om undersøgelsen og om baggrunden herfor. At selskabet ikke har kunnet anerkende klagernes krav er ikke begrundet i mistanken om forsikringssvindel men skyldes alene manglende dokumentation."

Efterfølgende har klagerens advokat indsendt vurdering udfærdiget af dansk guldsmed på baggrund af fotos og klagernes oplysninger.

Selskabet har som reaktion herpå afslutningsvis i brev af 3/7 2014 fastholdt afgørelsen, idet det fremgår:

"Vi har modtaget Ankenævnets brev fra den 17. juni med kopi af advokat … brev samt Guldsmed … vurdering.

Advokaten anfører, at det burde være oplagt, at værdien af smykker langt overstiger forsikringssummen på 220.000 kr. Det er vi imidlertid ikke enige med advokaten i.

[Guldsmeden] anfører i sin vurdering, at han hverken kan vurdere materiale, karat og sten. Vi gør endvidere opmærksom på, at [guldsmeden] tidligere har oplyst os, at det ikke er muligt alene ud fra fotos at vurdere, hvorvidt smykker er af ædelmetal eller ej. Det er kun muligt, hvis man har et tydeligt billede af et eventuelt lødighedsstempel.

I den aktuelle sag er der tilsyneladende ikke vist nogen lødighedsstempler. Vi mener derfor ikke, at vurderingen fra [Guldsmeden] tilføjer sagen nye oplysninger eller dokumentation for klagers krav.

Vi har tidligere opfordret klager til at indhente yderligere dokumentation og vi er rent faktisk kommet med eksempler på, hvorledes klager kunne løfte sin bevisbyrde. Vi henviser i den forbindelse til vores brev til Ankenævnet fra den 30. april 2014."

Nævnet udtaler:

Indledningsvis bemærker nævnet, at det i henhold til almindelige forsikringsretlige principper påhviler forsikringstageren at bevise størrelsen og rigtigheden af et fremsat krav.

7. 85856

Selskabet og klagerne er uenige om størrelsen af erstatningen for de anmeldte stjålne smykker. Nævnet finder, at det ikke er muligt at vurdere, hvem der har ret ud fra de oplysninger, der er i sagen.

Det vil kræve en bevisførelse, der ikke kan ske for nævnet. I givet fad må bevisførelsen ske ved domstolene. Det følger af vedtægternes § 4, stk. 1, at nævnet derfor må afvise at afgøre sagen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

Marianne Højgaard Pedersen
formand

Udskriftens rigtighed bekræftes

Kim Sparlund